

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení: předseda JUDr. Karel Podolka a soudci JUDr. Roman Fiala, JUDr. Pavel Pavlík, JUDr. Marie Žiškova, JUDr. Petr Příhoda a JUDr. Michal Mazanec, o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská č. 219, adresa pro doručování: poštovní příhrádka 02, 225 02 Praha 025, na rozhodnutí sporu o pravomoc mezi Českým telekomunikačním úřadem a Obvodním soudem pro Prahu 5, za další účasti žalobkyně **UPC Česká republika, a. s.**, se sídlem v Praze 4, Závěšova č. 5, zastoupené JUDr. Janem Veverkou, advokátem se sídlem v Praze 2, Londýnská č. 59, a žalovaného **J. F.**, ve věci žaloby o zaplacení částky 7980 Kč s příslušenstvím, ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 10 C 55/2008,

t a k t o :

- I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 10 C 55/2008, o zaplacení smluvní pokuty, **je soud.**
- II. Usnesení Obvodního soudu v Praze 5 ze dne 28. 2. 2008, čj. 10 C 55/2008 - 10, **se zrušuje.**

O d ů v o d n ě n í :

Podáním doručeným dne 9. 7. 2008 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, podal Český telekomunikační úřad návrh na rozhodnutí sporu o pravomoc podle ustanovení § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., který vznikl mezi ním a Obvodním soudem pro Prahu 5 ve věci tohoto soudu, u něhož napadla žaloba o zaplacení částky 7980 Kč s příslušenstvím.

Ze spisu vyplynuly tyto skutečnosti:

Uvedená žaloba napadla u Obvodního soudu pro Prahu 5 dne 8. 2. 2008. Podle žalobního tvrzení žalobkyně uzavřela se žalovaným dne 17. 6. 2005 smlouvu o poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací. Jelikož žalovaný porušil povinnost platit za poskytované služby satelitní televize, žalobkyně odstoupila od smlouvy, která byla ukončena ke dni 25. 9. 2005. Žalobkyně se poté v souladu se „Všeobecnými podmínkami pro poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací společnosti UPC Česká republika“, které byly součástí smlouvy, domáhala po žalovaném zaplacení smluvní pokuty za nevrácení satelitního zařízení (ve výši 100% hodnoty zařízení uvedené v ceníku v den uzavření smlouvy, tj. 7980 Kč) a smluvní pokuty za prodlení s platbami uživatele (ve výši 0,1 % z částky 7980 Kč za každý den prodlení za období od 18. 7. 2006 do zaplacení). Protože žalovaný pohledávku neuhradil, navrhla žalobkyně, aby mu soud uložil povinnost zaplatit částku 7980 Kč s příslušenstvím a nahradit náklady řízení.

Obvodní soud pro Prahu 5 usnesením ze dne 28. 2. 2008, čj. 10 C 55/2008 - 10, řízení o žalobě zastavil s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu. V odůvodnění uvedl, že předmětem smlouvy uzavřené mezi žalobkyní a žalovaným je poskytování služeb programové nabídky satelitní televize, jakož i služeb s tím souvisejících. Zabýval se tím, že Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 11. 1. 2006, čj. 6 A 89/2002 - 95, označil za telekomunikační službu poskytovanou prostřednictvím televizního kabelového rozvodu nejen dodávku televizního signálu, ale též dodávku televizního programu. Uvedl, že pro účely rozhodování o pravomoci lze ponechat stranou rozdíly mezi „dodávkou signálu“ a „dodávkou programu“, jak byly v uvedeném rozsudku popsány, neboť obě tyto služby jsou telekomunikačními službami a tím spíše i službami elektronických komunikací. V této souvislosti odkázal na usnesení zvláštního senátu ze dne 31. 5. 2006, čj. Konf 6/2005 - 11. Uzavřel proto, že není dána pravomoc soudu v občanském soudním řízení rozhodnout o požadovaných úhradách, že je to zcela v pravomoci správního úřadu, tedy Českého telekomunikačního úřadu, který tyto věci řeší v souladu s ust. § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb. o elektronických komunikacích.

Český telekomunikační úřad odmítl svou kompetenci k rozhodnutí tohoto sporu. Pravomoc Českého telekomunikačního úřadu je dána pouze v případech sporů o otázkách souvisejících se samotným poskytováním služeb elektronických komunikací, eventuálně o ujednáních na ně úzce navazujících; ujednání o povinnosti zaplatit smluvní pokutu za nevrácení zapůjčeného zařízení přitom takovým ujednáním není. V tomto případě se jedná o soukromoprávní vztah mezi žalobkyní a žalovaným a k rozhodnutí v této je příslušný soud. Dovolal se rozhodovací praxe zvláštního senátu ve věci zaplacení rozdílu mezi plnou cenou a zvýhodněnou kupní cenou mobilního telefonu (usnesení tohoto senátu ze dne 16. 3. 2005, čj. Konf 2/2005 - 12), podle níž se jedná o běžný soukromoprávní vztah z kupní smlouvy.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem ohledně zaplacení smluvní pokuty se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“), s účinností od 1. 5. 2005 zrušil zákon č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, a rozdělil působnost ve vykonávání státní správy v oblasti elektronických komunikací mezi Ministerstvo informatiky a nově zřízený Český telekomunikační úřad (§ 3 a § 105 a násl. zákona o elektronických komunikacích). Podle ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) tohoto zákona rozhoduje ve sporech, stanoví-li tak tento zákon, Český telekomunikační úřad.

Podle § 129 odst. 1 věta první zákona o elektronických komunikacích rozhoduje Český telekomunikační úřad spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Komunikačními činnostmi podle § 7 zákona o elektronických komunikacích jsou a) zajišťování sítí elektronických komunikací, b) poskytování služeb elektronických komunikací, c) provozování přístrojů.

Podle § 2 písm. k) zákona o elektronických komunikacích se rozumí veřejnou telefonní sítí síť elektronických komunikací, která slouží k poskytování veřejně dostupných telefonních služeb a která umožňuje mezi koncovými body sítě přenos mluvené řeči, jakož i jiných forem komunikace, jako je faksimilní a datový přenos.

Podle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích je službou elektronických komunikací služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášených sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací.

V předmětné věci se však v případě požadované úhrady smluvní pokuty za nevrácení zapůjčeného zařízení o žádnou takovouto službu nejedná. Nelze jistě popřít, že výpůjčka satelitního zařízení v tomto případě podmiňovala poskytování služby elektronické komunikace: bez ní by totiž příjem satelitního vysílání nebyl možný. To ovšem z výpůjčky nečiní službu elektronických komunikací. Dohodou o smluvní pokutě lze zajistit splnění určité smluvní povinnosti vyplývající z jakékoliv smlouvy, i ze smlouvy inominační, pokud to její charakter připouští; jedná se o zajišťovací prostředek soukromoprávní povahy (dlužník je povinen zaplatit věřiteli v případě, že nesplní svou smluvní povinnost, v daném případě povinnost vrátit zařízení poskytovateli služby). Při stanovení povinnosti k úhradě smluvní pokuty proto nejde o poskytování služby elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích; jde o běžný soukromoprávní vztah.

V této souvislosti zvláštní senát připomíná svou konstantní judikaturu (navazující ostatně na rozhodovací činnost někdejšího správního úseku Vrchního soudu v Praze) týkající se nároku mobilního operátora – coby poskytovatele telekomunikační služby – na doplatek kupní ceny za mobilní telefon, na niž odkazuje i Český telekomunikační úřad. I když nárok na tento doplatek vznikl v důsledku porušení povinnosti uživatele hradit paušální poplatek za službu a hovorné – tedy v příčinné souvislosti s porušením smlouvy o poskytování telekomunikačních služeb – jedná se přesto o nárok plynoucí z běžného soukromoprávního vztahu založeného kupní smlouvou; rozhodovat o něm proto přísluší soudu, nikoli Úřadu (srov. č. 47/2004 Sb. NSS). Obdobná argumentace se tak uplatní i v projednávané věci: nezáleží na označení smluv, které mezi sebou strany uzavřely, nýbrž na povaze konkrétních vztahů, které jsou jejich předmětem. Už vůbec pak není důležité, zda strany vtělily uspořádání svých vzájemných vztahů do více samostatných listin (jako tomu bylo ve shora zmíněné věci a mnoha podobných, kde byl mobilní telefon prodán uživateli na základě dodatku ke smlouvě o poskytování služeb veřejné radiotelefonní sítě),

nebo sepsaly jedinou smlouvu, upravující však několik vztahů v rámci vztahu formálně jediného.

Rozhodování v této věci zákon Českému telekomunikačnímu úřadu nesvěřuje; je tu založena obecná pravomoc civilního soudu (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). Proto zvláštní senát rozhodl, že věc, týkající se zaplacení smluvní pokuty za nevrácení zapůjčeného zařízení, projedná a rozhodne soud (§ 9 odst. 1 o. s. ř.).

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. současně s rozhodnutím sporu zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 usnesením ze dne 28. 2. 2008, čj. 10 C 55/2008 - 10.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále bude tedy Obvodní soud pro Prahu 5 pokračovat v původním řízení o podané žalobě.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 1. října 2008

JUDr. Karel Podolka
předseda zvláštního senátu